

tellà.—³Algunes fonts geogràfiques confonen els noms de rius en aquesta zona, i anomenen *Juanes* el riu *Magre*, així per exemple Cavanilles, *Geogr.R.Val.*, ed. 1958 (I, p. 227) i els autors del *GGRV* (II, 329). L'article *Juanes* de *Gr.Enc.Cat.* crida l'atenció sobre aquest fet, i explica *Juanes* com un afluent del riu Bunyol.—⁴J.Cor. registra *Barranquet del Magro* a Mutxamel (Horta d'Alacant), *Molins de Magro* a Crevillent (Camp d'Elx), 1963, la *Venta 'l Magre* a Alginet (id.) i *Mas de Magres* a AresM 1961, i com a NP *el Magre* a St. Joan [d'Alacant?] i a Muro d'Alcoi 1963; i Casacuberta anota *Pla Magre* en el terme de Begudà (Garrotxa).—⁵Però com que *Macastre* no s'ha construït mai amb article i *al-*, és aquí l'art. àrab marcant el genitiu en estat constructe, es deu tractar aquí d'un gentilici: adjectiu nisba en àrab, que seria *maqāstrī* segons l'accentuació de l'àrab antic, però *maqāstrī* pel retrocés de l'àrab vulgar, normal sempre que la síl·laba penúltima és tancada.—⁶[En realitat, però, en el vol. I, p. 76-77, s'ha provat que la teoria de *Mz.Pi.* era errònia i que tant *Bunyol* com el mall. *Bunyola* vénen segurament de VINEOLA. J.C.] —⁷ Així *GGRV* II, 330, nota hist., i *GGRV, Alacant*, p. 1060, nota hist.

Maclac, Maclan, V. Maclet, Beni-

-*MACLET, BENI-, i MICLETA*, noms valencians d'origen àrab, i altres noms en MACL- que hi semblen relacionats

A) 1) BENIMACLET, poble de l'Horta, després convertit en suburbi de la ciutat de València.

PRON. *benimaklĕt*, oït moltes vegades, des de 1930 a molts amics de València i afores (Carles Salvador etc.) i en les enq. de 1962, entorn de la ciutat.

MENCIONS ANT. N'hi ha unes 15 en el *Rept.* pp. 158, 261 ss., 176, 182, 186, 201, 221, 241, etc.: sempre en la forma *Benimaglet*, amb *g*. Però la moderna i avui general en *-l-*, que aviat es devia generalitzar, també es troba des del S. XIII. 1281: *Benimacale*, Mtz.Fdo. (*Doc.Val.ACA* II, reg. 40 f° 117v^o); i *Benimaclet* en la famosa enumeració dels pobles de l'Horta de *la Brama dels Llauradors*, fi S. xv, v. 109. El 1609 tenia 55 focs cristians (Reglà, p. 107).

ETIM. És el plural o nom tribal corresponent a *Ibn Maḥlād*, format amb *Ibn* 'fill', *bani-* 'fills' i *Maḥlād* NP molt conegut des d'Àrabia fins a Espanya, on *Ibn Maḥlād* és nom de ben coneguts personatges cordovesos: com un que morí a Còrdova l'a. 899 (cita del *Himyari*, p. 75); i pl. *Bānī Ben Maḥlād* a la Història dels Jutges de Còrdova d'Al-ḥoṣānī (S. XI, p. 193 del text àrab). A Àrabia també es troba *Maḥlād*,

junt amb altres 5 NPP de la mateixa arrel (Hess, 21); deu ser el mateix amb pron. dialectal, *Miḥlāt* a Algèria (*GGA*lg.)

En els mots d'aquesta forma l'hispano-àrab accentuava la síl·laba final.

Aquest nom és un derivat normal de l'arrel àrabica ben coneguda *ḥld* de l'àrab comú, (i també hispànic i magrebí, *RMa.*¹ i *PAlc.*, *Dozy, Suppl.* I, 390, Lane 783-4), 'durar', 'perseverar, perpetuar-se', que ja es troba en els escrits corànics i en els més antics diccs. clàssics; particularment en les formes prefixades amb *m-*: *mu/mi/ma-*, les quals en l'ús hispànic es confonen entre elles quasi totalment. Especialment *muḥlad* «vieillard vert, fort; robuste», o «en extrême âge» (Djahurī etc.); *muḥballad* «never altering in age» (*Qamūs*). En sentits com 'vell venerable' era ben adequat per a NP de personatges (els *xeikhs*, obeïts pertot).

El *ḥ* àrab podia donar *f* en català, però també hi apareix com *g* (d'aquí la variant del *Rept.*) i encara més *k* (veg. supra s.v. *Calaf*), cosa afavorida aquí per la combinació amb *l*.

El *Benimaclet* de l'Horta, pertanyent des de 1400 al Capítol de la Seu valenciana, degué ser poblat de cristians des del principi; SSiv. en dóna altres notícies de 1333, 1336, 1385 i 1409 quan ja pertanyia a la Seu.

HOMÒNIMS

2) Pda. de la Vall de Gallinera anotada en la meua enq. de 1963, xxxiii, 119.9.

3) Una alqueria *Benimaclet*, que ja figura amb *c* en el *Rept.* en part grafiada *Benimaçlet* (Bof. 358) i entre les donacions del terme d'Alzira; però potser és error entre les dons. del terme d'Alzira: Chabàs admet, amb dubte, que sigui *Benimaclí*, avui pda. de Carcaixent (segons ell i així la meua enq. de 1962) (xxxI, 108.18), però llavors Carcaixent no era més que un paratge del vast terme d'Alzira. Si no fos *Benimaclí* hauria de ser un altre homònim, perquè és ben lluny del (2) i fins de (1). Però V. infra el parònim (F).

B) MICLETA, era un poblet de la Marina, el 1535, amb 25 cases de moriscos, que llavors fou anexas a Callosa en erigir aquesta vila com parròquia (SSiv. pp. 293 i 165); Salvà (*Callosa d'En Sarrià*, vol.II), el troba ja com a poble en l'a. 1458 (p. 25). Escolano ens fa saber que a primers del S. xvii, tenia 7 cases de moriscos. Quedà despoblat per l'expulsió, consta per Reglà (p. 118), però Cavanilles (II 36 = 2^a ed., 301. 13 f) ens hi descriu la important *Font de Micleta* i les ruïnes de les cases que encara hi quedaven; també Salvà parla d'aquesta font (II, 21), de la pda. de camí que hi porta (p. 22), i de la pda. de *Micleta*, cap al Sud de la vila, amb l'ermita de St. Josep, (II, 48); a mi me l'anomenaren *miklĕta*, ben coneguda